

Մեզ հասաւ Թիֆլիսի նահանգական գատարանի պրօկուրօրի միջնորդութեամբ մի նամակ Մետեխի բերդի քաղաքական բաժնի կալանաւորների կողմից, որի մեջ նրանք դիմում են մեզ խնդրելով ուղարկել նրանց մեր թերթը կարգալու համար։ Ինչպէս երեւում է մի և նոյն բովանդակութեան նամակներով զանազան առողջեանեան առանձնութեան հարգեած կութանք է, մինչեւ անգամ լաւաճայ, ուղղվեած որպէս զի բերդից մի յայտնի ժամանակամիջոցից յետոյ ազատվելով և կրկին հասարակութեան անգամ գառնալով պէտքական լինի հասարակութեան համար։ Եւ այդ վերաբերվում է ոչ թէ միայն քաղաքական բաժնի յանցաւորներին, բայց և քրէական անուանու ուրծանեաններին,

Ոստաց լրագիրները հաղորդեցին որ կենտրօնական կառավարութիւնը Ա. Պետերբուրգում վերջին ժամանակները կազմել է մի յանձնաժողով, որ պէտք է մշակէ մի պրօէկտ Ոստատատանի բերդերի կազմակերպութեան վերանորոգութեան մասին։ Երդ պրօէկտը, ինչպէս հաղորդում են լրագիրները, շուտով ներկայացրած կը լինի պետական խորհուրդի հաստատութեանու։

«Մշակի» մեզ հասած վերջին համարները պարունակում են իրանց մէջ այնպիսի նշանաւոր հարցեր, ցոյց են տալիս այնպիսի տխուր երեւթիւներ մեր ուսումնարանական գործի մէջ, որ այսօրվայ ուսանողը, հասարակութեան ապագայ մի անդամը չէ կարող անտարբեր մնալ և չը յայնունք իր հայեացքը այդ հարցերի վերաբերութեամբ: Քիչ չենք լսում գանգաւաներ ամեն կողմից, թէ այժմեան նոր սերունդը, լուսաւորված երիտասարդութիւնը սառն է վերաբերվում դէպի ազգի զարգացման, լուսաւորութեան գործը, չէ ցանկանում ոչչափութիւն դարձնել ուսումնարանի վրա, որ անշուշտ այն հաստատութիւններից մէկն է և զիսաւորը, որից կախված է ազգի առաջադիմութեան և բաղդաւորութեան խնդիրը: Թէ հասարակութիւնը և թէ նրա շահերի և պահանջների ներխայացուցիչ մամուլը անկանած իրաւոնք ունի պահանջելու, որ նոր, զարգացած սերունդը, նուիրելով իր գործունէութիւնը ուսումնարանական հարցին, աշխատէ մի նոր, մանկավարժական պահանջներին համապատասխան կազմակերպութիւն տալ մեր ուսումնարաններին, աշխատէ սնչչացնել այն հին, փոտած սիստեմը, որ գմբարդաբար շատ խոր արմատներ է զցել մեր կեանքի մէջ: Բայց միւս կողմից մենք տեսնում ենք որ նոր սերունդը ունի նոյնպէս կատարեալ իրաւոնք պահանջելու հասարակութեանից, որ սա ամեն կերպ աշխատէ չը ճապատել նրա գործունէութիւնը ուսումնարանական գործի վերաբերութեամբ այն-

անել գործունեայ առաջնորդը ուսումնարանի
համար, մանաւանդ տնտեսական մասում — այն
դժուար կարող է մի եռանդութ երիտասարդների
խումբ։ Թող յիշեն, օրինակի համար, Շուշու-
կամ Նրեանի հասարակութիւնները, թէ ինչ թան-
կագին գանձ էր նրանց համար երջանկայիշա-
տակ Վտեփաննոս եպիսկոպոսը, որի օրով նրանց
ուսումնարանները ամենաբազգաւոր և ծագկած
գրութեան մէջ էին...

արակ՝ այդ օրվայ հանգիստախոսութիւնների
պատակը, ինչպէս տեսանք, ինքնագովութիւն,
ողոքորթութիւն, թշնամանք և այցելուների հետ
սաղալ էր Բայց միթէ աւելի լաւ չէր լինի,
թէ պարոնները բարեհաձէին ունայն խօսքերի
իսխանակ՝ տնտեսական և ուսումնական մեջ
արեխիղը և իրական հաշիւ տալ ժողովրդին,
ըրը սպասում էր ։ Յետոյ առաջադէմ աշա-
երտները պարզեատրվեցան զովասական

լարսել, և թէ այդ մարդիկ, որ և իցէ կերպ պաշտօն են վարում նրանց տեսչութեան տակ:

մի որդեգիր պահել Ներսիսեան զպրոցում, որոնք
իրանց ուսումը աւարտելուց յետոյ պարտաւոր-
ված կը լինեն ուսուցչութիւն անելու Մօգկոկի
հայ ուսումնարաններում: Ցանկալի է որ այլ հա-
յաբնակ քաղաքների վաճառականներն են հե-
տեւելին նրանց բարի օրինակին, որով մասամբ
ազատված կը լինէին այն զժուարութիւններից,
որ նրանք կրում են ամեն տարի նոր ուսուցիչ-
ներ գտնելու:

Այդպիսի գործունեայ անձինք մեր հոգեորականութեան մէջ շատ կան. թէև շատերը նրանցից լաւ յայտնի չեն բոլոր հայ հասարակութեանը, բայց ամեն մի քաղաքի ժողովուրդ լաւ մանաշում է նրանց, զիտէ որ նրանք հազար անգամ օգտաւէտ են քան թէ ջրհեղեղից մնացած հիները, կամ նոր տգէտ և խոռոշակատէր վարդապետ, թող ամեն մի ժողովուրդ ոչինչ չը խնայէ ձեռք բերելու այդ գործունեայ անձինքներին. թող պահանջէ նրանց թեմական առաջնորդներ և արտափոխ գարգացած, զործութերթիւն և զրքերով, Մինչև այժմ կարծում էինք, թէ ազգային զպլոցները երկու են—աղայոց ծխականը և Ընկ. օրիորդականը. բայց պարկեաբաշխութեան բօպէին յայտնվեցաւ, որ Բագուն միջնակարգ զպլոց ևս ունեցել է, որի սաները հ. Ստեփանէի Փրկչնան ասված մասնաւոր զպլոցին էին. Եւ այս մի զարմանալի խաւնափնդորութիւն և չփափութիւն է հասարակականի և անձնականի. միմէ միջնակարգ դպրոցը Փրկչնանն է եղել իր 7—8 մասուկներով:

այց այդ լինգրի համար երկիրով ունենք շառախօսութենից, և ուրիշ անգամ կամենում ենք հասարակութեան ուշազրութիւնը դարձնել այն ողբավի անգամանքների վրա, որոնք կատարվում են հոգաբարձուների ձեռքով: «Մշակի» մօտակայ մի համարում կարդացինք թէ Աստրախանի հոգենոր ուսումնարանների հոգաբարձութիւնը ուսուցիչների հետ լաւ չէ վարվում... այդ նրան պատիւ է բերում: Այս ազդարարութիւնը որ միայն լոկանք չէր, մենք կաշխատենք բերել ապացոյց-

նեայ տեսչին ընկեր և օգնական կը լինի նոյնպէս
զործունեայ և հասկացող առաջնորդ... Այն ժա-
մանակը միայն հասարակութիւնը կարող է բաղ-
դաւոր զրութեան մէջ տեսնել իր սաստմարան-
ները. երբ տեսուշը և առաջնորդը մի նպատա-
կով սպառված, ազգի բարեկաւութիւնը ի նկա-
տի ունենալով, հազարաւոր մանուկների ապա-
գան աչքի առաջ առնելով, կաշխատեն զործել
այնպէս, ինչպէս հրամայում է նրանց վսեմ,
որբազան պարտականութիւնը:

եր, որոնց ստուգով թեան մասին մենք երաշխա-
ռոր ենք բալորտին: Որիորդաց զալոցի դասա-
ռութեան ուրիշ առարկաների թւում կայ և երգե-
ղողութիւն: Դասատուն իր ջերմեռանցութեամք
առաջարկում է կանոնաւոր իտալացիների մե-
ծօգով երածշտութիւն: Այդ առաջարկութիւնը
ոնդունվում է, և դասն ակսում է երկու ձայնով
(duetto) վարժութիւններով: Ամբողջ տարի հո-
գաբարձութիւնը դասատուին և աշակերտուհեաց
թողնում է առանց դասապրաբի շաբաթական մէկ
դասով: և ան էլ չորսու սաստ ասաթ օլե-

W. G. Chapman (1891)

26 *Journal*

վերջին օրերում Բագուի հայ հասարակութիւնը խիստ խիստ տիսուր տպաւորութեան ներքոյ է գոտնվում հայոց խնդրի պատճառով. ամենքը, առանց բացառութեան, վհատած են և սաստիկ զայրացած բերլինի աւագաժողովի գէմ, որ մեր թիւրքիաբնակ եղբայրների բնական իրաւունքը պաշտպանելու չափ արդարութիւն չունեցաւ, այն ինչ նրա նշանաւոր գաշնազրութիւնը «Յանուն ամենակարող Աստուծու» բառերով է սկսվում. Խրաքանչիւրի բերանից լուսում է. «Ուրեմն հային գարձեալ խարեցին և զրկեցին. ինչ կը լինի սրա վերջը...» և այժմ շատերը խոստավանում են, որ փրկութիւնը անպատճառ գէնքից և արիւնից պէտք է ծագէ: Խոկ մի տեսակ մարդիկ աստուածաբաններ գարձած՝ մեծ եռանդով մեկնութիւններ են տալիս և աշխատում հաստատել, որ այս ամենը Աստուծու կամքով և նախասահմանութեամբ է կատարվում և որ մենք պարտաւոր ենք գոհութեամբ և անտրառունջ տանել: Ասում են. «Ասունց Աստուծու կամքին ծառի տերեւը չի շարժվի և մեր զիսի մի մազը գետին չի ընկնի, ուրեմն քա զաքական աշխարհի խորամանկ երևոյթները և ազգերի բռնաւորութիւնը կամ սորկութիւնը ևս Աստուծու կամքով են տնօրինվում: Հայ ազգը, երեկ, մեծամեծ մեղքեր ունի, որոնց համար գեռ ևս նոր պէտք է ապաշխարէ. Աստուծած մեզանից լաւ գիտէ...» Այս, հայը մեզաւոր է՝ այսպիսի ամենագէտ մեկնիչներին իրան առաջնորդներ ունենալով որոնք ժողովրդի մէջ զիտակցութեան ձայնը և բանականութեան բողոքը խեղդում են միշտ. Ես զարմանում եմ, միթէ աստուածաբանը տրամաբանութենից խոսված և բնական օրէնքի թշնամի պէտք է լինի:

ով էր զնահատող։ Հոգաբարձուք իսպառ անձանոթ են երաժտութեան, միայն սրբազն առաջնորդը ի թիւս այլոց մի քանի խօսքերով սրբափուտում է ուսուցչին Բայց հոգաբարձութեան համկացողութիւնը երիտմ է յետազայ եղածակացութենից թէ նա պահպանելով օրիորդաց առողջութիւնը, որոնք գանգատվում են կրծքացաւից եւրօպական նօտա սովորելու պատճառով (!!!) երգեցողութեան գասը գագարեցրեց։ Յուրիս ամոի ն-ին հոգենոր զարոց երի հոգաբարձուներից մնացել էր միայն մինը և Ազ։ Սա չը զիտենք ինչ պատճառ ունենառով ինքնապուխ, ոտքի տակ առնելով թէ ընդհանուր կարգը, թէ հոգաբարձութեան կանոնները, թէ սրբազն առաջնորդի իրաւունքը, մնակ օրագրութիւն է կայացնում և նրա կառարումն էլ նմանապէս մնակ տալով, արձաւում է սուրբ Գէորգեան նախակրթարանի զաւատուին։ Միթէ մի այսպիսի ընթացք թէ ոոգենոր իշխանութեան, թէ հասարակութեան կողմէց եւ թէ միւս հոգաբարձու անդամների կողմից, որ այդ միջոցը բացակայ էին քաղաքիցս, պիտի մնայ անուշագիր։ Ուսուցիչների հետ շատ խաղ են սաղացած։ Բայց այդպիսի կոպիտ բռնակալութիւն գեռ ևս չէր տեսնված։ Պարծանք ձեզ սոսրախանցիք, որուք ունիք այնպիսի զործակատարներ, որոնց վրա յայսներդ դրած կարող է քիսամիտ մնել։

平車

ՀԱՅԵՐՆԻ ԱԽՏՈՐՈՒՅՑ. 68

8 *mbtuh*

Հայերս ամենեին անուշադիք ենք թողնում
օրագիրների և լրագիրների ազդարարութիւնները,
որոնք յաճախակի խօսում են այս կամ այն
հանգամանքի վրա։ Մեզ այնպէս է երեսում թէ
բոլորովին դրանք մեզ չեն վերտափերում, այլ մեր
դրացիներին, և այս պատճառով մենք դարձեալ
ընթանում ենք մեր հին ընթացքավ.

Սեղ այնպէս էր երևում, որ այն մարզիկ որդոնց
յանձնած էր ուսումնաբանների և ուսուցիչների
վիճակը, էլ խրատների կարօտութիւնն չը պէտք է
զգային։ Շատ գեղեցիկ կը լինէր, եթէ այսպէս լի-
նէր, Շատերը հայերից գեռ ևս չեն ուսած իրանց
պարտականութեան վրա ուղիղ աշքով նայել։
Նրանց մէջ գեռ ևս շատ ու շատ տեղ երևում են
ասիական կոստիտ բանակալութիւններ, նրանք
դեռ չեն ուսած մարդկերանց հետ մարդկաբար

ԱԽԱԼՔԱՂԱՔԻՑ մեզ գրում են, որ յուլիսի
31-ին մի քանի ուռու օֆիցիերներ մի կօնցերտ
ուսուին հայոց ուսումնարանի գանձնումը Եղա-
նուար պէտք է տրվի նոյն ուսումնարանին Նա-
խակազիրը խոստանում է հազորդել մանրամաս-
ւերը:

Մեր ազգային ուսուցիչները մի նոր գիւտ են
սրել ուսումնարաններից շատ փող ուսանալու
համար ։ Նորքա խօսք են տալիս մի ուսումնա-
րանի վարչութեանը, և երբ պայմանը կապում
են և իրանց ապահովացնում, նոր սկսում են
ուսնակցութիւններ մի ուրիշ ուսումնարանի վար-
ութեան հետո։ «Ճեսէք պայմանը, պարոն, ա-
ռում են նրանք, այս ինչ ուսումնարանում ինձ
700 են տալիս, դուք պէտք է 900 տաք, որ
պայմանո զեղծեմ։ Միթէ այս ազնութիւնը
200 ր. չարժէ»։

Մ 0 Զ Գ Ո Կ Ի Ց մ ե զ հ ա ղ ո ր դ ու մ ե ն, ո ր ա յ ն տ ե ղ ի
և այ վ ա ճ ա ռ ա կ ա ն ն ե ր ի ց պ. պ. Պ օ ղ ո ս Գ ա ն ջ ու -
մ ե ա ն ց և գ է ո ր գ Ե ր ի ջ ա ն ե ա ն ց մ տ ա ղ ի ր ե ն մ ը

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍԱԹԻՒՆ

ՑՈՒՆԱԱՏ

Աթենքից յուլիսի 20-ին «Indépendance Belge» լրագրին գրված մի նամակից քաղում ենք հետևեալը: Յունատանի հարցի վերաբերութեամբ Եւրլինի կօնդրէսում տրված վճիռը ոչ ոքին չը բաւականացրեց: Առաջին անգամ որ լուր ստացվեցաւ թէ Նպիրոսի և Թէսալիայի մի մասը պէտք է տրվի Յունատանին, պաշտօնական մամուլը սկսեց յաղթութիւն բգաւել կարծենով որ իր ցանկութիւնները կտարփեցան: Բայց երբ առաջին ոգեսորութիւնը անցաւ և կարողացան առ ելի հանդարտ մոքով իմանալ թէ կօնդրէսի տված վճիռը ինչ արժէք ունէ, ամենաջերմ օպտիմիստներն անգամ սկսեցին վրդովիել տեսնելով որ խարվել են: Կրիտը, այդ հերոսական կզն կզգին որ յիսուն տարի է ոչինչ զրհաբերութիւն չէ խնայել իր առկախութիւնը ստանալու համար, խարեւութեան զօհ եղաւ: Թէսպէտ իրան խոստանում են աւելի լաւ կռավարութիւն, հիմնված 1868-ի օրդանական կան կանոնադրութեան վրա, բայց նրան թողնում են իր նախկին տէրերի, թիւբքաց տիրապետութեան ներքեւ: Յայտնի է թէ այդ օրդանական կանոնադրութիւնը ուս 10

կախված չեն: Այս բարեկարգութիւնները
որոնց սուլթանը ստիպված խոստանում է
անել, չեն կարող փոփոխել իրերի այդ գրու-
թիւնը և հաւասար գծի վրա գնել թիւր-
քերին և քրիստոնեաներին: Եպիրոսի և Թէ-
սալիայի համար, կոնդրէար կարծել է որ ա-
մեն բան կառարած է լինում հրաւիրելով
Թիւրքիային որ ուղղակի Աթէնքի կողմէնէտիի
հետ համաձայնվել իրանց հիւսիսային սահ-
մանները զրատելու համար: Դրեմէ վճառ-
կան կերպով որոշեց անդամ, Փրանսիական
հաւասարմասար պ. Վագրինգտոնի շնորհով
այն տեղերը որոնք այսուհետեւ երկու տե-
րութիւններին պէտք է սահմանադրութ լի-
նեն: Բայց Յունաստանի այդշափ մեծանալը
չե բաւականացնի երկրի ամենաչափաւոր
ցանկութիւնները անդամն նրան տալիս են
նպիրոսի և Թէսալիայի մէկ մասը միայն որ
400,000-ից աւելի բնակիչ չունի, որոնց երկուք
չորրորդ մասը քրիստոնեայ է, մեացածը
թիւրք որոնց հետ են նաև մի քանի հազար
հրէաներ: Բայց հարցը գրանում չէ, այլ թէ
Յունաստանը ինչպէս կը կարողանայ իրագոր-
ծել կօնդրէսի ցանկութիւնը: Ճշմարիտ է թէ
կօնդրէար խոստացել է տէրութիւնների մի-
ջամտութիւնը եթէ գժուարութիւններ ծա-
գեն: Բայց այդ միջամտութիւնը ինչ հետե-
ւանքի կը համար, մինչեւ որ աստիճան կը
յառաջանայ: Հաւամնական է թէ Թիւրքիան-
ցոյց տալրվ որ ուղում է համաձայնվել կօն-
դրէսի ցանկութիւններին, այնպիսի պայման-
ներ առաջարկէ սահմանները զրատելու: Հա-
մար որ անհնար կամ երևակայական լինի որ
և իցէ համաձայնութիւն: Այդ ժամանակ
ինչ պէտք է անէ Յունաստան, ինչ պէտք է
անեն Բերլինի գաշնագրին ստորագրող տէ-
րութիւնները:

«Եթէ այդ տերութիւնները, իրար չը զբա-
գուելու և իրանց սեփական շահերը չը վր-
տանգերու համար, բռնի միջոցներով չը պար-
տաւորացնեն Թիւ բքիային իրանց վճիռը գոր-
ծադրելու, Յունաստանի պէտք է իր սեփա-
կան միջոցներով պաշապանէ իր պահանջ-
ները։ Այդ ժամանակ Յունաստանին մնում է կամ վենքը ձեռքին պահանջել կօնքրէսի
որոշած իրաւունքները իր համար, կամ թող-
նել այդ երեակայական իրաւունքները, որոնք
երեւի թէ ներօպան տվաւ նրան, իր հետ
խաղ անելու համար։ Տեսնենք թէ ինչ կանէ Յունաստանի կառավարութիւնը։ Պաշտօնա-
կան լրագիրները ալազակումն թէ դաւաճա-
նեցին իրանց։ Անգլիան որին մինչև ամսերը
բարձրացնում էին քիչ ժամանակ առաջ, ա-
սում են այժմ թէ Յունաստանի գերը կատարեց,
խարեց, մատնեց Յունաստանին։ Անգլիան յետ
կանչել տվեց Յունաստանը իր զօրքերին, նեն-
գաւոր խոստումներով վերջացնել տվեց նպի-
րոսի և Թէսալիայի ազստամբութիւնը և երբ
բոպէն հասաւ որ ապացուցէ մեր վրա ունեցած
իր համակրութիւնները որոնք մեծ համբաւ-
ներով ծանուցել եր աշխարհին, շուռ տվեց
երեսը, հակառակվեցաւ Յունաստանի համար
լինելու որ և իցէ զիջողութեան, դատապար-
տեց Կրիտ կղզուն որ մնայ իր հարստահա-
րովների լծի տակ, իր անմիջական պաշտ-
պանութեան տակ ընդունեց Թիւրքիային և
իր ծառայութիւնների փոխարէն ընդունեց
Կիսլոս կղզին, որ իր համար ապահովացնում
է Հնդկաստանի ճանապարհը։ Դա մի վաճա-
ռական տէրութիւն է, գրում են, որ զոհեց
Յունաստանը իր ագահութեանը։ Նրանք գր-
գռում են նպիրոսին, Թէսալիային և Մակե-
դոնիային որ նորից ազստամբվեն։ Այժմ հրա-
հանդ արված է Յունաց գեսպանին Կ. Պոլ-
սում որ բանակցութիւններ սկսի Բ. Գրան
հետ, գործը բարեկամութեամբ վերջացնելու-
համար։ Յցա ունենք որ Թիւրքիան համազվի
թէ վերջապէս կը պարտաւորվի զիջանել Յու-
նաստանի արդար պահանջներին։

ՆԱՄԱԿ ԹԻՒՐԳԻԱՅԻՑ

ԵՐԳՐՈՒԹՅՈՒՆ 25 յուլիոյի

Յերկունս գոլով լետոն ահազին և նա ծնա
բուկն չնշին — ահա չնշին մուկը՝ այն թշուա
նետեանքները, որոնց հասաւ կօնքրէսը իր առ
սական ծանր և մեծախոն նիստերից յետ Տես
նելով այն հակառակ և չը կամեցող դիրքը, ո
ւնեցել է հայոց բազրի վերաբերմամբ Անգլիայ
ուագ պաշտօնեան, ակամայ անցնում է մարզո
վիսով միաք թէ Քրիստոֆիլի դէպի մեզ թշնա
մական յարաբերութեան շարժառիթներից մէկ
է եղել արդեօք նախանձը, որ զգացել է խրա
նելացի կոմոք իր սրտում, երբ երկու հնագա
ռեան ազգերից մինք՝ հայերը արտադյատել ե
սպայնութեան և քաղաքական կեանքի նշան
ներ և կարօտութիւն, մինչդեռ միւսը նրանցից
որ միարիւն մշտնջական ազգը մնացել է թա
փառական, հայրենազուրկ, տարազիր, ամեն աղ
երի անդամ և բոլոր աշխարհին խորթ.... Ճշ
բարիտ, մարդու միտքը տրամադրված է գնա
մին տեսակ օտարուսի բաների, պատահելո
մի այզչափ դառը զմայլասիթափութեան, Յըր
ուաճկա-հայերի լրագիրները հասցրին այստե
հրիտանիայի լիազօրի խօսքերը, ուղղած հայու
սպակի դէմ, որին նա կոչել է թուլատիրտ և կը
սարարոյ, այնպէս մի կատաղի զայրոյթ և առե
ռութիւն բորբոքվեց բոլորի սրտում, որ թէ զը
ոնվէր այստեղ չարախօս խրայելացին, նո
արաշար սխալված կը տեսնէր իրան թէկու
պաշտպանված Ալբիօնի գունդերով.... Զարմա
սալի է իրաւի և ցաւալի լոել մի այզպիսի նը
անսաւոր երօպական մարդուց այզչափ տղի
ուութիւն կամ թէ զիտակցական արհամարհան
և վերք մի ամբողջ ազգի պատւին և արժանա
որութեան: Բնական է այժմ որ որչափ զգուանա
նն զգում հայերը դէպի Անգլիան, այնչափ և
ամակրութիւն դէպի Ոտուաստան: Ոտուաս
տանը տոււա Հայաստանին 16-որդ յօդուածը
ակ Անգլիան ջանք արեց կօնքրէսում նուազաց
ել և չնչել այդ յօդուածի զօրութիւնը առա
արկելով չը խօսել բացառապէս Հայաստանը

լրա, այլ Անտառօլիայի ընդհանուր քրիստոնեա
երից ևս բոլորօվին արտաքուել գաշնազրից
Հայաստան» անունը, Այսպէս թէ այնպէս
այց իրողութիւնը այն է, որ հարուածը սոտ
ան նրանից, ով պիտի այսուհետեւ ազդեցութիւնը
ունենայ հայերի վիճակի վրա, տնօրինէ հայեր
ազգը, մեծահոգութիւն ցոյց տայ նրանց և ու
ենայ իրանից հայերի ակնկալութիւնը, հետև
պէս չը դադարէ գործադրել իր խարդախ և ազ
ակործան քաղաքականութիւնը և սղոցել հայոց
սպազմի սփառը՝ նրա կրօնը, կապը, միութիւնը
ուանդը, նիւթական և բարոյական դրութիւնը
հասն որոյ աչքի առաջ ունենալով մեր գրու
եան այս կորսատաքեր պայմանները, պէտք է
մենք որոնենք ընդդիմադրութեան միջոցներ
աննենք մեզ պաշտպանելու հնարք: Այսիթարա-
ան է որ ինքնապաշտպանութեան միջոցներ
նենք ունենք, միայն հարկաւոր է կարողանա-
րանից շահեկը բարեյածզոյ պայմանները սրանք
ն. 1. Անգլիայի և Ռուսաստանի շահերի գ
աղաքականութեան փոխադարձ հակառակու-
թիւնը. 2. Եւրօպական միւս տէրութիւնների
գոտումներ՝ ունենալ ևս արեւելքում իրանց
ամարումը և ազգեցութիւնը 3. Հայաստանում
ատարելի վերանորոգութիւնները և գոպական
նդհանուր հսկողութեան ենթարկելը, ուրի
սաքով Հայաստանի ստացած կարեսութիւնը
իջազգային շահերի մէջ: 4. Հայոց ազգի ան-
հեծելի տոկունութիւնը և հաստատամութիւնը
համայնք այն պայմանները, որոնցով հայերը կարու-
ն անցնել բոլոր խոշընդոտներից և համեմա-
րանց վերջնական նպատակին, եթէ զիմեն այդ
պատակին միախոհութեամբ, համաձայն, խոհեմ
հաստատ քաղաքականութեամբ: Այստեղի հա-
երը արթնանալով կօնդրէսից ստացած հա-
ռածածի թմրութենից, արդէն սկսել են խորհել
րանց բռնելիքի, անելիքի և ապագայի վրա,
բրաքանչիւրից կարելի է լսել այս տեսակ զա-
ողութիւններ: «Անգլիայի թելազրութեամբ և
ուլթանի հրամանով անհրաժեշտ պէտք է շո-
ով գծագրվեն և արվեն մեզ բէֆօրմներ. ան-
եալ փորձերը ապացուցել են որ սուլթանի
առավարութենից չը կայ ոչինչ գրկարար սպա-
ելիք, Անգլիայի մեծահոգութիւնը նոյնպէս ար-
էն ցոյց տուեց իրան վաս կողմից, բայց պայ-
անները այժմ փոխվել են. Տաճկաստանը ջարդ
և փշուր եղաւ իր զանցառութեան համար զէպի-
րիսաւոնեաների վիճակը, Անգլիան զինաւորից
մրգումեց իրա ումբ իր նենս և եւառուսի սա-

լուսաւոր աշխարհը, Հայուստանի հարցը կը լի
այժմ այն բաղդասոր առիթը և միջոցը, որ
Անգլիան և Թիվրքիան միակերպ եռանդով կ
խառնեն օգուտ քաղել իրանց բարոյական նշ
նակութիւնը վերականգնելու համար Եւրոպ
յում և երեսպարզ դուրս գալու հասարակ
կարծիքի և դատաստանի առաջ: Բայց այս ամե
մեկ չը պէտք է խարէ և յուսազրէ, այլ ուղղա
կամ թէ Եւրոպական մամուլի միջոցով, որը ո
ճանաչել է արզէն և համակրում է, մենք պա
տաւոր ենք բոլոր մեր սասացածը, չը սասացա
կարիքը ու պահանջը հասցնել անյապաղ ո
պետութիւնների ներկայացուցիչների տեղեկ
թիւններին: Եւրոպական մամուլը ամեն զէպքո
պէտք է լինի միշտ մեր բիրանը և լեզուն, վա
սրոյ ոչինչ գործադրելի միջոցներ չը պէտք
ուշացնենք ինայելու յայտնի օրգանների աշ
գոնէ կիսով մեղ վրա պահելու» Զե՞ն արդե
այսպիսի դատազութիւնները միմիթարական նշ
աղջի ինքնաճանաչողութեան և արթնութեան
Տայ Աստուած որ այս ինքնաճանաչողութիւն
օրից օր աւելի զարգանայ, կապելով բոլոր հ
յերին մէկ սրտով ու մէկ զգացմունքով առա
զասակարգի ու գաւանութիւննեան խորութեան.
Երեխի նշ առանց հաստատ նպատակի, այստե
հայերը, օգուտ քաղելով «Գօլօչ»-ի համակր
կան յարաբերութիւնից զէպի հայերը, ուզար
են նրա խմբագրին մի ազգու հանրագիր, ո
մէջ յայտնել են և իրանց ջերմ զգացմունքը
երախտազգիտութիւնը զէպի ռուսաց պետ
թիւնը և ազգը: Անմ մօտաւորապէս նրա լ
վանդակութիւնը: «Հայկական ազգի մի փոքր
դասը որ ներկայացնում ենք էրպրումցիքս, մ
տուցանում է իր խորին չնորհակալութեան գ
զացմունքը «Գօլօչ» լրագրին, որը այդչ
եռանձով պաշտպան է հանդիսանում ճշմարտ
թեան և մարգասիրութեան գործին և որը ա
չափ զգացուն է մեր զարերով կրող տառապան
ներին կիսալուսնի լծի տակ: Բազմաչարչար ազ
ուղղելով արտասուալից հայեացքը զէպի Ազ
տիչ - Արքայն, սփռում է իր անհուն երախտ
գիտութիւնը նորա ոտի տակ, որի հզօր կամք
փառմաւ են ստուութեան հասանու, որով ե

Դը վկուս առ ասրագութամ զավաւք, որով զ
կանդիմած են Քրիստոսի վարդապետութեան ։
զարարոյ հետեղոները, Դեհ թող վարձատիէ ն
խաբնամութիւնը, բիորապատիկ առաւել թ
գակիր Պաշտպանին չարաբազզ քրիստոնեան
րի և թող ասլի նրա զիւցագնական ժողովուր
—մեծանոցութեան և բարութեան պատկեր
Լովում է որ կանանց կողմից պատրաստվա
տուանձին հանրագուութիւն, որը պէտք է լի
աւելի փառաւոր ստորագրողների թւով։ Նրա
մէջ պէտք է լինեն և բողոքական, կաթոլիկ
յոյն կանայք և օրիորդներ, որոնք սերտ կա
ված են այժմ հայասիրական ոգուի Թող օրհն
բոլորի միւթիւն յանուն հայութեան....

Գրիգոր Նիկողոսեան

Ա.ԲՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

— Բուրգասից լրագիրներին հեռագրում են,
թիւրքերը յուլիսի 24-ին զատարկեցին Շում
բերդը, որտեղից դեռ շարունակում են զու
բերել պատերազմական պաշարներ։ Այդ բեր
գրաւեց ուսուաց հետեակ առաջին զօրաբաժին։

— «ԳՈԼՈԾ» լրագրի սեփական թղթակի
հեռագրում է, որ գեներալ Ստոլիպինի պահան
ներին համեմատ թիւրքերը խոստացան զատա
կել Վարնա բերդը մինչև օգոստոսի 5-ը։ Պր
վագի կայարանը, որ գտնվում է Վարնայի մօ
ուսուաց զօրքերը արդէն զրաւեցին։ Թիւրքե
բողոքում են։

— «Times» լրագրին կ. Պօլսից հեռագրում ե
որ Ֆրանսիայի գեւստան պ. Ֆուրնիէ հրաժար
կան տեսութեան ժամանակ ասաց սուլթանի
ար Բ. Դրան անհամաձայնութիւնը ենթարկվ
կօնքրէսի վճիռներին Յունաստանի վերաբերո
թեամբ իը հետեացնի միջամտութիւնն, որի վ
րաբերութեամբ Ֆրանսիան չէ կարող սառն
սիրտ մնալ։

— Բուխարէստից լրագիրներին հաղորդում ե
որ Բումինիայից զուրս են զնում ուսուաց զօ
քերը և ուղևորում են իրանց հայրենիքը։

— Աղրիանոպոլից «Polit. Corresp.» լրագրը
հազորում են, որ այստեղ մահի են դատապա
տել վեց բօլգարացիներին, որոնք մասնակցու
էին թիւրք բնատանիքների կողոպտելուն և սպա
մանը։

— «Weser-Zeitung» լրագրին հաղորդում են
հասու եւսենածաները որոն կ. Պօլսի հայ

թեամբ պաշտպան էին հանդիսացել կօնդրէ-սում թիւրքաց հայերի պահանջների, բողոք են ներկայացրել կօնդրէսի վճիռների դէմ հայոց խնդրի վերաբերութեամբ։ Ասում են որ լորդ Բիկոնսֆիլդ կօնդրէսի բոլոր լիազօրներից ամենից աւելի էր ընդդիմանում թիւրքաց հայերի պահանջների բաւականութիւն աւլուն։ Եթագիրը ասում է որ այնու ամենայնին հայերը պէտք է գոհ լինեն կօնդրէսի հետևանքներով ևթէ Խրիմեան և Նարբէյ եպիսկոպոսները եկած չը լինէին Յուղապատման կամաց առաջնային առաջնորդ է հաստատ ասել, որ Ման-Ատէֆանօր դաշնագրի 16-որդ յօդուածը այժմ բոլորովին ջնջված կը լինէր Քերլինի կօնդրէսի դաշնագրից — «Голосъ» լրագրին կրպումից հեռագրում են յուղա 21-ին հետեւալը «Անկարելի է խօսքերով նկարագրել այստեղի հայերի մէջ տիրապետող զրգութած դրութիւնը։ Աչքի առաջ ունելով իրանց բարերար — անզիմացիների ազգեցութեան տակ չուտով ընկնելու փաստը և գիտենալով որ թիւրքերը նորից կը ստրկացնեն իրանց, որ Մեծ-Բրիտանիայի ներկայ դաշնակից-ները քարդերը և չէրկէները ապագայում զազանութիւնների և կամայականութեան մէջ աւելի սանձարձակ կը լինեն Փոքր-Ասիայում, — այդ բոլորը այն ասաիման վրդումն հայերին, որ ամեն րօպէ մեծանում է մտքերի յուղումն և հայերի զժողոհութիւնը սահման չունի, Դարձնելով աղերսելով իրանց հայեացքները ուսւաց արծիւն, նրանք ամեն բանի պատրաստ են և խաղաղութեան չեն հաւատում Ռուսաց մամուլը, ներկայ հայերի համար ծանր ժամանակում հանդիսանում է միակ միտիթարիչ և հայերի զգացմունքների ուցանկութիւնների արտայատիչ։ Այստեղ հայերի մէջ ձեռքից ձեռք է անցնում մէկ աղքէս, որ այս օրերս կուղարկվի ձեզ։ Նրան ստորագրում են քաղաքում և գիւղերում առանց բացառութեան հայոց ազգաբնակութեան ամեն զասակարգերը։ Անա այս աղքէսի խկական թարգմանութիւնը «Հայոց բազմաչարչար ժողովրդի սակաւամանութիւնը, մեր, կրպումի հայերի բնարմանը, մասաւցանում է ձեզ իր անսահման չնորհակալութեան զգացմունքի արտայայտութիւնը այն ճշմարտութեան և պաշտպանութեան խօսքերի համար, որոնց դուք արտայայտում եք ձեր լրագրի էջերի մէջ, որը այնպէս նրբազգաց է մեր ազգի օտառօմաննեան կիսալուսնի լծի տակ կրած չարչարանքների ձայնին։ Դարերով հալածված ժողովուրդը թափում է երախտագիտութեան արտասուրներ Ազատիչ Թագաւորի առաջ, որ Գրիստոսի վարդապետութեան խազաղ հետեւողների վրա բարբարոսութեամբ դրան ստրկութեան զդժաները իր հզօր կամքով քանդեց։ Խոն Նախախնամութիւնը հարիւրապատիկ վարձարէ Թիւրքիայի թշուառ քրիստոնեաների Թագակիք Պաշտպանին և թող ապրի նրա հերոս ժողովուրդը, որ ներկայացնում է բարութեան և զսեմութեան օրինակը»

ԱՐՏԱՔԻՆ ՀՈՒՐԵ

— Բուրգասից լողիբներին հետազում են,
թիւրքերը յուշիսի 24-ին զատարկեցին Շում
բերդը, որտեղից դեռ չարտանակում են զա-
բերել պատերազմական պաշարներ։ Այդ բեր-
գրաւեց ուսւաց հետեւակ առաջին գորաբաժին։

— «ՈՈԾԵ» լրագրի սեփական թղթակի-
հեռագրում է, որ գեներալ Ստոլիպինի պահան-
ներին համեմատ թիւրքերը խօստացան զատա-
կել Վարնա բերդը մինչև օգոստոսի 5-ը, Պր-
վադի Կայարանը, որ գտնվում է Վարնայի մօ-
ռուսաց գորքերը արդէն գրաւեցին։ Թիւրքե-
րողորում են։

— «Times» լրագրին կ. Պօլսից հեռագրում ե
որ Ֆրանսիայի դեսպան պ. Ֆուրնիէ հրաժարե
կան տեսութեան ժամանակ ասաց սուլթանի
ար Բ. Գրան անհամաձայնութիւնը ենթարկվ
կօնքրէսի վճիռներին Յունաստանի վերաբերո
թեամբ կը հետևացնի միջամտութիւն, որի վ
րաբերութեամբ Ֆրանսիան չէ կարող սառն

սիրտ մնալու
— Բառխարէստից լրագիրներին հաղորդում են
որ Յումինիայից զուրս են զնում ուսուաց զօ-
քերը և ուզեսորդում են իրանց հայրենիքը:
— Ազրիանոսպոլից «Polit. Corresp.» լրագրի
հաղորդում են, որ այնտեղ մահի են զտատապտ-
տել վեց թօլգարացիներին, որոնք մասնակցու-
էին թիւրք բնատանիքների կողոպտելուն և սպա-
մանը:

•ՄՇԱԿԻ ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ՄԻԶԱԶԳԱՅԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵՆԻՑ

ԱՐԴՅՈՒՆ, 4/13 օգոստոսի: Առասաց
ըից հեռագիր ստանալով և հետևելով
մանական հաւասարմատարի խորհրդ
սութանը վճռեց հրամայել մաքրել Բայց
բերդը: Բ. Գուռը հեռագրեց Հաֆիզ
շայխն ամեն ջանք գործ դնել Բանիային
զաղացնելու համար:

ՎԻԵՆԱ, 31 յուլիսի (12 օգոստոսի) «PC
lit. Corresp.» լրագիրը հազարդում է ո
ռուսաց գեւազան Թիւբքիայում Խօթանօվ. Բառ
տօվսկի յայտնեց Բ. Դրան թէ առաջաց զօր
քերը վերջնականապէս յետ կը քաշվեն Կ
Պօլսի մօտից միայն այն ժամանակ, երբ Բ
Գուսը կատարելապէս կը կատարէ Բերյին

գաշնադրի վճիռները և յունաց խնդրի վերաբերութեամբ որոշումները։ Գօրբուջան կստանայ մի առանձին կազմակերպութիւն Գիշէան Գիկայի կառավարութեամբ։ Արմօք մէջ մահմետականները ապաստամբվեցան Թիւրքաց զօրքի գլխաւորը սպանվեցաւ։ Զօրքերը միացան ապաստամբների հետ և բանտարկեցին շատ քրիստոնեաններ

